

14 stycznia - wykład w Muzeum Sztuki ms2 - Artystki awangardy: Katarzyna Kobro i Maria Jarema.

08.01.2020 13:12 Natalia Salamon / ŁOT

Dwa miniwykłady składające się na spotkanie poprowadzą: Małgorzata Jędrzejczyk - historyczka sztuki i kuratorka wystawy „Komponowanie przestrzeni”, i Agnieszka Dauksza - autorka książki poświęconej sylwetce Marii Jaremy, „Jaremianka. Biografia”.

Badaczki Małgorzata Jędrzejczyk i Agnieszka Dauksza, opowiedzą o dwóch artystkach urodzonych na przełomie wieków XIX i XX, które zmieniły bieg rozwoju sztuki - o Katarzynie Kobro i Marii Jaremie.. Spotkanie poprowadzi Katarzyna Słoboda, współkuratorka wystawy “Komponowanie przestrzeni. Rzeźby awangardy”.

Katarzyna Kobro jest autorką jednej z najbardziej oryginalnych koncepcji rzeźbiarskich XX wieku. Kobro, otwierając rzeźbę na przestrzeń i czas oraz opisując proces rzeźbienia jako komponowanie formy w przestrzeni, nie tylko zrewolucjonizowała zasady kompozycyjne przez

wieki określające podstawy gatunku rzeźbiarskiego. Artystka utorowała również drogę ku nowej relacji między rzeźbą i oglądającym oraz otworzyła pole dla eksperymentów w zakresie odbioru dzieł sztuki, w tym nowego zaangażowania ruchowego widzów. Tematem wykładu będzie znaczenie sztuki Katarzyny Kobro na tle innych postaw artystycznych rzeźbiarskiej awangardy XX wieku oraz przyjrzenie się twórczości Kobro pod kątem roli sztuki jako narzędzia stymulowania i kształtowania nowej organizacji życia.

Agnieszka Dauksza opowie o dynamice rozwoju artystycznego dekadę młodszą od Kobro Marii Jaremy. Jej praktyki artystyczne zdają się nieodmiennym poszukiwaniem pozycji niezdeterminowanej, otwartej, plastycznej, to znaczy zakładającej maksymalną otwartość poznawczą, wyczulenie na materiał, upodobanie różnicy, uważność wobec kontekstu. Jarema traktowała sytuację twórczą jako eksperyment, a jego przebieg uzależniała od „argumentów” materii, na które „odpowiadała” własnymi intuicyjnymi reakcjami. Projektowała proces twórczy jako intensywny akt zmagania z własnymi przyzwyczajeniami percepcyjnymi, utartymi gestami, nawykowymi wyobrażeniami i skojarzeniami, ale i jako konfrontację z unikalnością materiału, który wymaga zindywidualizowanej, kontekstowo zmiennej reakcji. Malarka akcentowała siłę, niekiedy wręcz gwałtowność tego procesu wstrząsającego ciałem i wrażliwością, zaskakującego skutkami autorkę i odbiorców, otwierającego nowe połączenia percepcyjne, niekiedy wręcz nieprzyjemnego w swej intensywności. Sztuka Jaremy nie jest autonomiczna – jest wystawiona na interakcję, tworzenie różnicy, fizyczne, plastyczne i afektywne przesunięcie.

Małgorzata Jędrzejczyk – historyczka sztuki i kuratorka. Autorka artykułów o sztuce i architekturze XX wieku. Studiowała historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim, Universität Wien i Humboldt-Universität zu Berlin. Absolwentka interdyscyplinarnego programu studiów doktoranckich Środowisko–Technologie–Społeczeństwo. Współredaktorka "Atlasu obrazów Mnemosyne A. Warburga" antologii tekstów "Obraz/Ciało" oraz publikacji "Komponowanie przestrzeni. Rzeźby awangardy".Kuratorka i współkuratorka wystaw, m.in. "Bliskość linii prostej. Performatywość awangardy"; "Tożsamość. 100 lat polskiej architektury//Sztuka"; "Komponowanie przestrzeni. Rzeźby awangardy".

Agnieszka Dauksza - adiunkt w Katedrze Antropologii Literatury i Badań Kulturowych WP UJ. Autorka książek: "Jaremianka. Gdzie jest Maria?" (Znak, 2019), "Afektywny modernizm. Nowoczesna literatura polska w interpretacji relacyjnej" (IBL PAN, 2017), "Klub Auschwitz i inne kluby. Rwane opowieści przeżywców" (słowo/obraz terytoria, 2016) i "Kobiety na drodze. Doświadczenie przestrzeni publicznej w literaturze przełomu XIX i XX wieku" (Universitas, 2013). Współautorka filmu "Płaszów. Odkrywka" (Kraków 2013, wraz z Szymonem Maliborskim) oraz projektu "Krakowskie sny Amona Götha" (ArtBoom Festival 2013). Laureatka m.in.: Nagrody Newsweeka im. Teresy Torańskiej za najlepszą książkę 2017 roku;

Nagrody FNP START, Stypendium MKiDN i MNiSW, Nagrody Naukowej „Polityki”. Członkini redakcji czasopisma „Zagadnienia Rodzajów Literackich”.

Katarzyna Słoboda - kuratorka, badaczka. Pracuje w Dziale Sztuki Nowoczesnej Muzeum Sztuki w Łodzi. Doktorantka w Instytucie Sztuki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. W Muzeum Sztuki w Łodzi współkuratorowała takie wystawy, jak m.in. "Przyjdźcie, pokażemy Wam, co robimy. O improwizacji tańca" (2013) (z Sanią Nieśpiałowską-Owczarek), "Układy odniesienia. Choreografie w Muzeum" (z Mateuszem Szymanówką) (2016), "Poruszone ciała. Choreografie nowoczesności" (2016) czy "Komponowanie przestrzeni. Rzeźby awangardy" (z Małgorzatą Jędrzejczyk) (2019). Współredagowała, m.in. "Robert Morris. Uwagi o rzeźbie. Teksty" (2010), "Przyjdźcie, pokażemy Wam, co robimy. O improwizacji tańca" (2013) czy "Poruszone ciała. Choreografie nowoczesności" (2017). Laureatka stypendium badawczego Grażyny Kulczyk z zakresu współczesnej choreografii (projekt "Choreografie uważności. Studia nad sposobami percepcji i odbioru tańca") oraz Młoda Polska 2018.

Wydarzenie towarzyszy wystawie "Komponowanie przestrzeni. Rzeźby awangardy".

ms², Ogrodowa 19, sala audiowizualna
14 stycznia 2020, godz. 18:00

Wstęp: 1 zł